

Arrest

**nr. 339 453 van 14 januari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 28 augustus 2025 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GOENS, die *loco* advocaat O. TODTS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, wordt bij beslissing van 27 augustus 2012 de vluchtelingenstatus toegekend.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) gaat op 12 mei 2025 over tot het nemen van een beslissing waarbij de aan verzoeker verleende vluchtelingenstatus wordt opgeheven. Dit is de thans bestreden beslissing, die aangetekend aan verzoeker wordt verstuurd op 13 mei 2025, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Milot en bent u Albanees staatsburger.

De familie van uw moeder K. P. (O.V. x.xxx.xxx), wiens meisjesnaam G. is, zat verwickeld in een bloedvete met een familie die net als haar familie G. als familienaam heeft. De bloedvete culmineerde in 2005 toen A., K. en D. G., uw moeders broers en dus uw ooms, O. en E. G. vermoordden, nadat eerder haar broer, uw oom, P. door de tegenpartij was gedood. Hun vaders, F. en S. G., wensen sindsdien bloedwraak.

In de daaropvolgende jaren weken verschillende leden van de familie G. naar België uit. Velen onder hen verzochten hier om internationale bescherming. Aan hen werd de vluchtelingenstatus toegekend, omdat aan de door jullie geschetste bloedvete geloof werd gehecht en omdat op basis van de toen voorhanden zijnde informatie aangenomen werd dat er voor hen onvoldoende beschermingsmogelijkheden waren. Zo werd aan uw moeders broer A.G. (O.V. x.xxx.xxx), die op 4 juni 2007 om internationale bescherming verzocht, op 16 oktober 2007 de vluchtelingenstatus toegekend. Zijn neef D. G. (O.V. x.xxx.xxx), zoon van A.s vermoorde broer P. G. verzocht op 18 februari 2008 om internationale bescherming. Aan hem werd op 4 juli 2008 de vluchtelingenstatus toegekend. Aan D.s neef L. G.(O.V. x.xxx.xxx), zoon van A.s broer J. G., die op 24 januari 2008 om internationale bescherming verzocht, werd eveneens op 4 juli 2008 de vluchtelingenstatus toegekend.

Los hiervan verzocht uw vader L. P. (O.V. x.xxx.xxx) op 16 februari 2009 om internationale bescherming om medische redenen. Acht dagen later, op 24 februari 2009, vermoordde uw neef A. P. O. L. In 2010 vermoordde D. P. twee personen. Op 10 februari 2012 nam het Commissariaat-generaal inzake uw vaders verzoek een weigeringsbeslissing, die op 15 mei 2012 integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd.

G. G. (O.V. x.xxx.xxx), zoon van de voor moord veroordeelde K. G., T. G. (O.V. x.xxx.xxx), broer van D. G., en L. G. (O.V. 6.754.841), broer van L., verzochten naar aanleiding van hun betrokkenheid bij de G vendetta op 20 januari 2011 om internationale bescherming. Aan hen werd op 23 augustus 2011 de vluchtelingenstatus toegekend. Op 22 juni 2011 verzocht L. G. (O.V. x.xxx.xxx), echtgenote van de voor moord veroordeelde D. en moeder van de minderjarige L. en R., om internationale bescherming. Aan haar werd op 23 mei 2012 de vluchtelingenstatus toegekend. Op 29 augustus 2011 verzocht de broer van D. en T., F. G. (O.V. x.xxx.xxx), om internationale bescherming. Op 30 september 2011 werd hem de vluchtelingenstatus toegekend. Op 3 januari 2012 verzocht V. G. (O.V. x.xxx.xxx), echtgenote van de voor moord veroordeelde A., om internationale bescherming. Aan haar werd op 14 februari 2012 de vluchtelingenstatus toegekend.

Uw moeder K. P. en u verzochten op jullie beurt op 2 juli 2012 om internationale bescherming. U verklaarde in drie bloedvetes verwickeld te zijn. U werd niet alleen geïdendeerd in de vete met de G.s, maar nadat uw neef A. P. O. L. had gedood, werd u ook door de L.'s geïdendeerd. Tot slot vermoordde de neef van uw vaders broer [in 2010] ook nog eens twee mensen waardoor u ook in dit verband werd geïdendeerd. Aan jullie werd op 27 augustus 2012 de vluchtelingenstatus toegekend, omdat aannemelijk werd geacht dat jullie net zoals jullie familieleden geïdendeerd werden in de bloedvete met de G.'s en dat er voor jullie in Albanië onvoldoende beschermingsmogelijkheden waren. Aan D.s en T.s zussen B. G. (O.V. x.xxx.xxx) en E. G. (O.V. x.xxx.xxx), die op 2 augustus 2012 ten gevolge van hun betrokkenheid in de G-vendetta om internationale bescherming verzochten, werd op 27 augustus 2012 de vluchtelingenstatus toegekend. Aan hun zus A. G. (O.V. x.xxx.xxx), die op 20 september 2012 voor het eerst om internationale bescherming verzocht, en aan haar enige kind dat ze toen had, S. A. werd uiteindelijk na haar derde verzoek dat op 1 april 2016 ingediend werd op 27 oktober 2016 de vluchtelingenstatus toegekend. Uw tante, de zus van uw moeder, G. D. (O.V. x.xxx.xxx), verzocht samen met haar dochter A. D. (O.V. x.xxx.xxx) op 26 september 2012 om internationale bescherming en verwierf de vluchtelingenstatus op 30 oktober 2012. Op 31 oktober 2013 verzocht haar echtgenoot M. D. (O.V. x.xxx.xxx) om internationale bescherming. Hem werd op 26 november 2013 de vluchtelingenstatus toegekend. Hun dochter A. D. (O.V. x.xxx.xxx) verzocht op 10 september 2014 om internationale bescherming die ze op 2 oktober 2014 kreeg. Haar minderjarige dochter, A. J. (O.V. x.xxx.xxx), verzocht op 21 januari 2016, om internationale bescherming. Ze verkreeg de vluchtelingenstatus op 7 oktober 2016. A.'s echtgenoot, B. J (O.V. x.xxx.xxx), verzocht op 26 juli 2016 om internationale bescherming. Hem werd op 29 september 2016 de vluchtelingenstatus toegekend. Aan de minderjarige kinderen van A., A. en E. I. (O.V. x.xxx.xxx), werd respectievelijk op 30 januari 2018 en op 21 augustus 2019 op basis van hun familieband met hun moeder de vluchtelingenstatus toegekend. Aan de minderjarige kinderen van A. M. e. A. A. (O.V. x.xxx.xxx), werd respectievelijk op 27 maart 2019 en op 31 mei 2021 op basis van hun familieband met hun moeder de vluchtelingenstatus toegekend.

Op 29 november 2016 verzochten uw broer M. P. en zijn echtgenote G. P. (O.V. x.xxx.xxx) om internationale bescherming. Hierin nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing op 20 januari 2017, omdat uw broer niet aannemelijk gemaakt had in één of meerdere bloedvetes geïdendeerd te worden. Zijn beroep hiertegen werd op 4 september 2017 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen.

Op 24 oktober 2022 werd door het Commissariaat-generaal de vluchtelingenstatus van G. D., M. D., A. D., E. I., A. I., A. J., B. J., A. J., F. G., G. G., L. G., A. G., M. A., A. A. en B. G. – de andere G.'s waren al Belg geworden – opgeheven. Uit niets bleek immers dat ze bij eventuele veiligheidsproblemen anno 2022 geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een terugkeer naar Albanië voor hen sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien bleek uit niets dat de vendettaproblematiek met de G.'s anno 2022 nog steeds actueel was. De beroepen van G. D., M. D., A. D., E. I. en A. I. werden op 7 maart 2023 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. De beroepen van B. J. en A. J. werden op 31 mei 2023 verworpen. Op 11 december 2023 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (CCE) de opheffingsbeslissing inzake A. J. integraal. De overige familieleden gingen niet in beroep.

Op 23 september 2021 werd u door het hof van beroep van Luik veroordeeld tot een gevangenisstraf van vier jaar voor deelname aan een vereniging die werd opgericht om strafbare feiten tegen personen of eigendommen te plegen die worden bestraft met een andere straf dan levenslange gevangenisstraf, voor poging tot diefstal met geweld of bedreiging met verzwarende omstandigheden, voor diefstal door middel van braak en voor poging tot diefstal met verzwarende omstandigheden.

Op 14 december 2021 ontving het Commissariaat-generaal een brief van de Dienst Vreemdelingenzaken waarin verzocht werd om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren.

B. Motivering

U werd op 24 maart 2025 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 16 april 2025 in het kader van nieuwe elementen waaruit blijkt dat er redenen zijn om de geldigheid van uw vluchtelingenstatus te heroverwegen. Deze oproepingsbrief werd aan u betekend via een ter post aangetekende zending op het laatste adres vermeld in het Rijksregister conform artikel 57/6/7 § 3 van de Vreemdelingenwet (zie uittreksel Rijksregister administratief dossier).

U kwam niet opdagen op uw persoonlijk onderhoud. Evenmin deelde u een geldige reden mee waarom u geen gevolg gaf aan de oproepingsbrief binnen de 15 dagen volgend op de datum van persoonlijk onderhoud noch maakte u schriftelijk en binnen dezelfde termijn de redenen over waarom uw status moet worden behouden. U heeft bijgevolg nagelaten uw medewerking te verlenen bij het onderzoek naar de nieuwe elementen met betrekking tot het al dan niet behoud van uw vluchtelingenstatus.

Aangezien u niet inging op deze uitnodiging heeft het Commissariaat-generaal uw actuele nood aan internationale bescherming inhoudelijk beoordeeld op basis van de elementen in het administratieve dossier en dit overeenkomstig artikel 57/6/7 §4 van de Vreemdelingenwet.

Er kan worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, de redenen die geleid hebben tot uw erkenning als vluchteling opgehouden hebben te bestaan en u niet langer kan weigeren de bescherming in te roepen van het land waarvan u de nationaliteit bezit.

Artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een vreemdeling ophoudt vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Volgens artikel 1 C (5) houdt een persoon op vluchteling te zijn indien de omstandigheden in verband waarmee hij als vluchteling werd erkend hebben opgehouden te bestaan en hij niet langer kan weigeren zich onder de bescherming te stellen van het land van nationaliteit. Bij toepassing van artikel 1 C (5) van het Verdrag van Genève, bepaalt artikel 55/3 dat dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 27 augustus 2012 als vluchteling erkend werd, omdat u aannemelijk had gemaakt een potentieel slachtoffer in de bloedvete met de familie G., i.e. de eerste door u vermelde bloedvete (CGVS, p. 3-4), te worden en omdat uit de toenmalig beschikbare informatie bleek dat er voor potentiële slachtoffers van bloedwraak onvoldoende beschermingsmogelijkheden in Albanië waren.

Er dient op basis van de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal te worden vastgesteld dat wat u betreft de status van vluchteling dient te worden opgeheven op basis van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet en dit omdat de omstandigheden op grond waarvan u de status van vluchteling werd toegekend zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is.

Uit niets blijkt immers dat u, indien u anno 2025 problemen met de familie G. zou ondervinden, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Toen uw

familieleden tijdens de heroverwegingsprocedure van hun vluchtelingenstatus gevraagd werden waarom ze anno 2022 bij problemen met de tegenpartij geen beroep zouden kunnen doen op de politie, brachten ze immers geen enkel overtuigend element aan waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat ze bij dergelijke problemen geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden. U ging niet in op de oproeping voor een persoonlijk onderhoud in het kader van deze procedure. Door te weigeren om verklaringen af te leggen, toont u een manifest gebrek aan medewerking. U bracht bijgevolg geen indicaties aan waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat u eventuele toekomstige problemen met de G.'s geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden.

In dit verband kan gewezen worden op de geactualiseerde informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en de **COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/blood_feuds_in_contemporary_albania_characterisation_prevalence_and_response_by_the_state.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Albanië, in tegenstelling tot de situatie in 2012, anno 2025 maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag, en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Bijvoorbeeld werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van

de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanneming in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Niettegenstaande rechtsvervolgning door de familie van het slachtoffer in het geval van bloedwraak niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit dezelfde informatie dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden in het verleden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Binnen het General Directorate of State Police werd er een Headquarters against Crime with Motives of Revenge and Blood Feud opgericht. Wanneer een gezin door bloedwraak in gevaar is, is er een speciale afdeling van de politie, de Sector of Special Protection, die assisteert en monitoring en ondersteuning biedt. Vanaf 2012 hebben de Albanese autoriteiten tevens een databank ontwikkeld met als doel een zicht te krijgen op alle personen en families die in een bloedwraak verwickeld zijn. Zowel de Albanese politie, het parket, vertegenwoordigers van de rechtbanken en de dienst van de Ombudsman hebben toegang tot deze databank. De databank bestrijkt het volledige land en wordt nog steeds regelmatig, geactualiseerd. Zowel de overheid als het middenveld (o.a. religieuze leiders, verzoeningscommissies) proberen verder door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. In 2018 heeft de Albanese politie nog een nieuw actieplan (Action Plan 2057/2018) goedgekeurd voor de preventie, detectie, documentatie en bestrijding van criminele feiten in de context van bloedwraaksituaties. Lokale politiediensten houden hun eigen databases bij en werken ook aan preventie. Ze doen dit samen met lokale actoren uit de burgermaatschappij en de ngo-wereld. Er is binnen de politie ook een taskforce opgericht met de bedoeling om alle activiteiten van lagere afdelingen aan te sturen en te coördineren in de strijd tegen de bloedwraak. Bedoeling van de actieplannen is om de strijd tegen het fenomeen aan te gaan in nauwe samenwerking met lokale overheden en ngo's door de oplossing van conflicten via verzoening, door samenwerking met het parket bij de snelle vervolging en berechting van de daders, door de organisatie van allesomvattende maatregelen om daders te arresteren en door de versterking van de samenwerking met scholen om de jongere generaties op te voeden in de geest van tolerantie en misdaadpreventie. In de periode 2013-2020 heeft de politie ontmoetingen georganiseerd met lokale overheden en ngo's om het bewustzijn van de bevolking rond alle maatregelen te verhogen.

Verder werd op wetgevend vlak de strafwet herhaaldelijk aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Daarnaast dienen gevallen van bloedwraak voortaan behandeld te worden door de Rechtbank voor Zware Misdrijven (Albanees: Gjykata e Krimeve të Rënda). Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Door al deze tussenkomsten is het aantal bloedwraakmoorden de voorbije dertig jaar heel sterk gedaald. Desalniettemin blijven ze voorvallen.

Volgens de ngo Global Initiative zal de Albanese overheid wel degelijk bescherming bieden aan wie melding maakt bij de autoriteiten dat hij (of zij) bedreigd wordt in het kader van een bloedwraak. De bescherming zal gebeuren door monitoring en/of door de arrestatie van de personen die de dreiging heeft geuit. Maar nog volgens deze NGO staan families eerder weigerachtig om zich tot de politie te wenden. In sommige gemeenschappen is er nog steeds belangrijk en wordt de bijstand van de politie inroepen als een zwakte en een schande ervaren.

Gelet op het voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

Gelet op de hierboven beschreven actuele beschermingsmogelijkheden in Albanië blijkt uit niets dat u bij eventuele veiligheidsproblemen anno 2025 geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Daarnaast blijkt uit niets dat de vendettaproblematiek met de familie G. anno 2025 nog steeds actueel zou zijn. In het kader van de geciteerde heroverwegingsprocedure werd uw familieleden gevraagd om te vermelden welke concrete indicaties ze hadden om te besluiten dat de bloedvete waarin jullie bij jullie vertrek uit Albanië verwickeld waren nog steeds bestaat. Ze antwoordden dat de vendetta nog steeds actueel was en dat de enige reden waarom niemand van jullie clan sinds de dubbele moord van 2005 gedood was, ondanks de vastberadenheid van de tegenpartij om zich te wreken – het gevaar kon, gezien de tegenpartij talrijk is, van alle kanten komen en ook huurmoordenaars konden worden ingeschakeld –, was dat niemand van jullie clan zich nog in Albanië bevond. Dit is evenwel niet aannemelijk. Er kan immers gewezen worden op de houding van vele leden van uw familie, i.e. de familie G., op sociale media die alles behalve discreet zijn over hun verblijfplaats(en), onder meer in België. M. G., echtgenote van J. G., geeft op haar facebookaccount gewoon weer dat ze in het 'Brussels Hoofdstedelijk Gewest' woont. T. G. (O.V. x.xxx.xxx) zegt op facebook openlijk als zelfstandige te werken bij de bar 'E.r' en in B. te wonen. Op zijn instagrampagina geeft hij zelfs zijn adres en zijn telefoonnummer prijs. Uit de facebookaccount van D. G. (O.V. x.xxx.xxx), Toms broer, blijkt dat hij in Bütgenbach als zelfstandige werkt bij "F. & M.". Een eenvoudige search op Google laat toe het exacte adres van zijn winkel te achterhalen. T.s en D.s broer F. G. (O.V. x.xxx.xxx) laat dan weer op facebook weten in Antwerpen te wonen en hun zus A. (O.V. x.xxx.xxx), die geboren werd op 11 maart 1991 en die haar facebookaccount onder de naam 'A. S.' onderhoudt – haar zoon heet S. en op 11 maart 2021 postte ze dat ze dertig werd –, checkte op 30 januari 2018 samen met haar nicht A. J. (O.V. x.xxx.xxx), die haar facebookaccount onder de naam 'A. J. J.' onderhoudt, waarbij er naar haar zoon J. wordt verwezen, in het zwembad van E. in A. en haar echtgenoot B. J. (O.V. x.xxx.xxx) zijn overigens erg actief op sociale media. Zo checken ze meermaals in in de Oostkantons, onder meer in E. en B.. Ook E. G. checkt in E. in. Verschillende leden van de familie G deelden voorts informatie op facebook over de deelname van R. G. (O.V. x.xxx.xxx) (zoon van L. G. (O.V. x.xxx.xxx)), die op facebook bekend staat als 'R. D.' – D. is de naam van zijn vader, die, zoals hierboven aangehaald, voor moord werd veroordeeld – aan een internationale modellenwedstrijd waarbij de gegevens over het evenement, met name datum en plaats, worden gedeeld. Ook L. G. (O.V. x.xxx.xxx), zoon van J. G. die broer was van P. G., maakt zijn link met België openlijk kenbaar en uit zijn facebookposts blijkt zelfs dat hij minstens twee keer naar Albanië is teruggekeerd. Op 5 juli 2021 checkte hij in in het Y. Hotel te Vlora en in januari 2021 was hij in Tirana en op restaurant in Laç, vlakbij Derven, de thuishaven van uw moeders familie. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen waarbij meerdere leden van de familie G. duidelijk geen moeite doen om hun verblijfplaats in België, en meer bepaald in de Oostkantons, een gemeenschap van niet meer dan 100000 inwoners (waar ook u in het verleden gewoond heeft), te verbergen, waarbij sommige G.'s zelfs zo ver gaan om hun werkadres of hun deelname aan openbare evenementen openlijk te communiceren, kan niet anders dan besloten worden dat uw familie het mensen die één of meerdere G.'s wensen te lokaliseren, bijv. om wraak te nemen, niet moeilijk maakt. Nochtans kan bloedwraak ook in het buitenland, dus niet alleen in Albanië, genomen worden. Deze bijzonder onvoorzichtige houding op voor iedereen toegankelijke sociale media is hiermee niet in overeenstemming te brengen. Gelet hierop en gelet op de reizen naar Albanië van minstens één lid van uw familie nadat hem de vluchtelingenstatus werd toegekend, kan dan ook niet aangenomen worden dat de door uw beweerde vendetta met de G.'s nog steeds actueel zou zijn. Uw broer M. P. had inzake zijn verzoek om internationale bescherming ook niet aannemelijk kunnen maken dat hij in het kader van de vendetta met de G.'s persoonlijk werd gevisieerd. U ging, zoals reeds aangestipt, niet in op de oproeping voor een persoonlijk onderhoud in het kader van deze procedure. U bracht bijgevolg geen indicaties aan waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat uw problemen met de G.'s nog steeds actueel zouden zijn.

Betreffende de tweede bloedvete waarin u volgens uw in 2012 afgelegde verklaringen betrokken was, met name de bloedvete met de familie L. (CGVS, p. 4), kan opgemerkt worden dat u in augustus 2012 de vluchtelingenstatus werd toegekend enkel en alleen omdat aannemelijk werd geacht dat u een potentieel slachtoffer kon zijn van de bloedvete met de familie G., niets meer. Bovendien zijn er elementen die erop wijzen dat uw betrokkenheid bij een bloedvete met de L.'s niet aannemelijk is. Zo bracht uw vader, die op 16 februari 2009 om internationale bescherming verzocht en die op 9 maart 2009, i.e. een tweetal weken na de door A. P. gepleegde moord, door de Dienst Vreemdelingenzaken over zijn asielmotieven werd gehoord, geen enkele vrees voor de familie L. ter sprake (CGVS-vragenlijst, ingevuld door L. P., vragen 3.4 en 3.5). Nadat inzake zijn verzoek door het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing werd genomen, bracht hij ook in beroep geen dergelijke vrees aan (zie arrest RVV d.d. 15 mei 2012). Uw broer M. P. had inzake zijn verzoek om internationale bescherming ook al niet aannemelijk kunnen maken dat hij in het kader van de vendetta met de L.'s persoonlijk werd gevisieerd, waardoor evenmin aannemelijk is dat u als broer door de

L.'s zou worden geïsoleerd. Doordat u niet op de oproeping voor een persoonlijk onderhoud in het kader van deze procedure inging, bracht u geen indicaties aan waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat u wel een potentieel doelwit van de L.'s zou kunnen zijn.

Betreffende de derde bloedvete waarin u volgens uw in 2012 afgelegde verklaringen betrokken was – u verklaarde vaagweg dat een neef van uw vaders broer twee mensen hadden vermoord (CGVS, p. 4) en uit uw broer M.s verklaringen hierover kan opgemaakt worden dat uw neef D. P. in 2010 ten gevolge van een liefdesdispuut twee personen, met name één iemand van de R-familie en één iemand van een andere familie waarvan hij de naam niet kende, had vermoord –, kan herhaald worden dat u in augustus 2012 de vluchtelingenstatus werd toegekend enkel en alleen omdat aannemelijk werd geacht dat u een potentieel slachtoffer kon zijn van de bloedvete met de familie G., niets meer. Bovendien zijn er verschillende elementen die erop wijzen dat uw betrokkenheid bij de bloedvete ten gevolge van de door D. P. gepleegde moorden niet aannemelijk is. Zo bracht uw moeder, die op dezelfde dag als u om internationale bescherming verzocht, geen enkele vrees in dit verband aan. Ze had het slechts over twee bloedwraakzaken, met name de vetes met de G.'s en de L.s (CGVS K. P., p. 2-10). Op de Dienst Vreemdelingenzaken had u het ook maar over deze twee vendetta's gehad (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vragen 3.4, 3.5 en 3.8). Ook uw vader bracht in het kader van zijn beroepsprocedure geen vrees in dit verband aan (zie arrest RVV d.d. 15 mei 2012). Tot slot had uw broer M. P. inzake zijn verzoek om internationale bescherming evenmin aannemelijk kunnen maken dat hij in het kader van deze vendetta persoonlijk werd geïsoleerd, waardoor evenmin aannemelijk is dat u als broer hierin zou worden geïsoleerd. Doordat u niet op de oproeping voor een persoonlijk onderhoud in het kader van deze procedure inging, bracht u geen indicaties aan waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat u wel een potentieel doelwit in deze vendetta zou kunnen zijn.

Volledigheidshalve kan hieraan nog worden toegevoegd dat, zelfs indien er geloof gehecht zou kunnen worden aan uw betrokkenheid bij de twee voorgaande vendetta's, quod non in casu, uit niets blijkt dat u anno 2025 naar aanleiding van eventuele problemen in dit verband geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hierboven geciteerde in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kom ik tot het besluit dat uw vluchtelingenstatus dient opgeheven te worden op grond van de fundamenteel, duurzaam gewijzigde situatie in uw land van nationaliteit waardoor bescherming niet langer nodig is. U bracht evenmin dwingende redenen voortvloeiende uit vroegere vervolging aan om te weigeren deze bescherming in te roepen. U bracht ook geen overtuigende elementen aan die erop wijzen dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit heden in gevaar zijn bij een terugkeer naar Albanië.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

C. Conclusie

*Steunend op artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus opgeheven.
(...)"*

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) moet het in artikel 39/2 van diezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Volgens artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet begint de in § 1 van dit artikel bepaalde beroepstermijn, wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op deze waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. De vervalddag is in de beroepstermijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag.

Artikel 51/2, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat "onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, [...] elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs."

Specifiek voor wat betreft procedures tot opheffing van internationale bescherming, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) tevens op de inhoud van artikel 57/6/7, § 6, tweede lid, van de Vreemdelingenwet: "Als geen woonplaats werd gekozen in het kader van de heronderzoeksprocedure en

onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, wordt deze beslissing bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs, of deze brief per gewone post, verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister. Een kopie van elke verzending wordt per gewone post verstuurd naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.”

De termijn van dertig dagen, bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de brief met de bestreden beslissing op dinsdag 13 mei 2025 aan de postdiensten werd overhandigd voor een aangetekende zending, zoals omschreven in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet, naar het op dat ogenblik als laatst vermelde adres van verzoeker in het Rijksregister, conform artikel 57/6/7, § 3, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet, zijnde 4700 Eupen, Rue N., x (uittreksel Rijksregister *d.d.* 14 april 2025 zoals vervat in het administratief dossier, alsook uittreksel *d.d.* 12 september 2025, gevoegd bij nota verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure van de verwerende partij van 17 september 2025). Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat dit zijn adres was van voor zijn gerechtelijke aanhouding en dat hij sinds zijn vrijlating uit de gevangenis en zijn daaropvolgende opname in een psychiatrisch ziekenhuis – zijnde van 14 februari 2025 tot en met 19 mei 2025, zoals blijkt uit het bij het verzoekschrift gevoegde attest – bij zijn broer woont op het adres 4850 Plombières, Rue d’A., x. De Raad stelt vast dat uit het uittreksel van het Rijksregister *d.d.* 12 september 2025 duidelijk blijkt dat het hierboven eerst vermelde adres wel degelijk het adres was dat vermeld stond in het Rijksregister ten tijde van het versturen van de bestreden beslissing. Uit niets blijkt dat de commissaris-generaal toen op de hoogte kon zijn van het feit dat verzoekers effectieve verblijfplaats een psychiatrisch ziekenhuis betrof. Aldus mocht de commissaris-generaal de bestreden beslissing naar het adres 4700 Eupen, Rue N., x. versturen.

Bijgevolg neemt de Raad aan dat de bestreden beslissing op dinsdag 13 mei 2025 op correcte, regelmatige en rechtsgeldige wijze aangetekend werd verstuurd, zoals omschreven in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. De geldige kennisgeving doet de beroepstermijn ingaan, zodat *in casu* vrijdag 16 mei 2025 de eerste dag van de beroepstermijn is en de uiterste datum voor het indienen van het verzoekschrift maandag 16 juni 2025 was.

Zoals de verwerende partij ook aanvoert in haar nota met opmerkingen, is het verzoekschrift dat aangetekend werd verzonden op woensdag 6 augustus 2025 bijgevolg ingediend buiten de wettelijke termijn.

2.2. Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer verzoeker aantoonbaar dat hij wegens overmacht werd verhinderd tijdig zijn verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, “*Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)*” in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat het adres 4700 Eupen, Rue N., x. zijn adres was voordat hij naar de gevangenis moest, dat hij na zijn vrijlating uit de gevangenis werd opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis van 14 februari 2025 tot 19 mei 2025 en dat hij daarna introk bij zijn broer op het adres 4850 Plombières, Rue d’A., x. Gezien deze omstandigheden zou hij zijn adres in het Rijksregister nog niet hebben kunnen wijzigen ten tijde van de betekening van de bestreden beslissing, waardoor de bestreden beslissing op 13 mei 2025 werd verstuurd naar zijn oud adres en hij hier geen kennis van kon nemen. Luidens het verzoekschrift kwam hij hier uiteindelijk achter toen zijn moeder en broer werden uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud, op 11 juli 2025.

De Raad stelt vast dat uit het bij het verzoekschrift gevoegde psychologisch attest (stuk 3) blijkt dat verzoeker effectief tussen 14 februari 2025 en 19 mei 2025 was opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis. Hoewel geen stuk voorligt inzake de duur van verzoekers opsluiting in de gevangenis, stelt de Raad vast dat hij op 23 september 2021 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van vier jaar en dat de voor hem ter terechtzitting aanwezige advocate bevestigt dat hij vlak voor zijn psychiatrische opname in februari 2025 uit de gevangenis vrij kwam. Bovendien blijkt uit het bij het verzoekschrift gevoegd psychologisch attest, dat ongedateerd is, doch duidelijk dateert van na zijn opname in een psychiatrisch ziekenhuis, dat verzoeker ook na zijn opname nog behandeld moet worden omwille van zijn psychologische toestand en in het bijzonder het feit dat hij door druggebruik aan schizofrenie lijdt.

Deze omstandigheden kunnen in hoofde van verzoeker worden aangemerkt als overmacht voor het feit dat hij zijn adres in het Rijksregister niet wijzigde in de periode tussen zijn vrijlating uit de gevangenis en zijn opname in een psychiatrisch ziekenhuis en dus als overmacht voor de laattijdigheid van zijn beroep tegen de bestreden beslissing die hem in die periode ter kennis werd gebracht. Waar de verwerende partij in haar nota

stelt dat verzoeker op heden nog steeds zijn adres in het Rijksregister niet zou hebben gewijzigd, berust dit op een foutieve lezing van het bij de nota gevoegde uittreksel uit het Rijksregister d.d. 12 september 2025, waarin vermeld staat dat verzoekers adres op 21 mei 2025 gewijzigd werd naar het adres 4850 Plombières, Rue d'A., x., zijnde twee dagen na het verlaten van het psychiatrisch ziekenhuis.

De Raad aanvaardt *in casu* overmacht.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.2. In het verzoekschrift hekelt verzoeker onder meer dat de commissaris-generaal de bestreden beslissing nam zonder hem te horen tijdens een persoonlijk onderhoud en werkt hij in een eerste middelonderdeel uit dat zijn recht te worden gehoord geschonden is.

3.2.1. Krachtens artikel 57/6/7, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet geeft de commissaris-generaal – wanneer er redenen zijn om de geldigheid van de internationale beschermingsstatus te heronderzoeken – aan de betrokkene de mogelijkheid om tijdens een persoonlijk onderhoud de redenen voor te leggen waarom zijn vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus dient te worden behouden. In geval de commissaris-generaal onderzoekt of internationale bescherming kan worden opgeheven, krijgt de betrokkene, overeenkomstig artikel 57/6/7, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, en in afwijking van het eerste lid van deze bepaling, de mogelijkheid tijdens een persoonlijk onderhoud de redenen voor te leggen waarom zijn internationale beschermingsstatus dient te worden behouden of de mogelijkheid schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden.

Vervolgens wijst de Raad op de inhoud van artikel 57/6/7, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet: *“De oproeping voor een persoonlijk onderhoud of de brief die de betrokkene de mogelijkheid biedt schriftelijk de redenen mee te delen waarom de status dient te worden behouden, wordt bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stuurt een kopie van deze oproeping of deze brief per gewone post naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien hij daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.”*

Ook kan worden gewezen op de inhoud van artikel 57/6/7, § 4, tweede en derde lid, van de Vreemdelingenwet:

“Indien de betrokkene zich niet aanmeldt op de voor het persoonlijk onderhoud vastgelegde datum, zendt hij binnen de vijftien dagen na de vastgestelde datum van het persoonlijk onderhoud schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Als de betrokkene geen geldige reden voorlegt binnen de vijftien dagen na de in de oproeping vastgestelde datum, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing nemen op grond van de elementen van het dossier.”

Tot slot bepaalt artikel 57/5/7, § 5, van de Vreemdelingenwet dat: *“Als er aan de betrokkene wordt gevraagd schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden, moet het antwoord de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bereiken binnen de door de Koning bepaalde termijn. Bij gebrek aan antwoord kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen op grond van de elementen in zijn bezit.”*

De Raad stelt vast dat verzoeker op 24 maart 2025 werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal). Deze oproepingsbrief werd, overeenkomstig artikel 57/6/7, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, aan hem betekend via aangetekende zending op het toentertijd als laatst vermeld adres in het Rijksregister, zijnde 4700 Eupen, Rue N., x. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker niet kwam opdagen voor zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal. Evenmin deelde hij binnen de vijftien dagen volgend op de datum van het geplande persoonlijk onderhoud een geldige reden mee waarom hij geen gevolg gaf

aan de oproepingsbrief, noch maakte hij schriftelijk en binnen dezelfde termijn de redenen over waarom zijn status moest worden behouden.

3.2.2. Verzoeker roept in het verzoekschrift overmacht in ter verschoning van het voormelde. Ook in deze wijst hij op het feit dat het adres 4700 Eupen, Rue N., x. zijn adres was voordat hij naar de gevangenis moest, dat hij na zijn vrijlating uit de gevangenis werd opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis van 14 februari 2025 tot 19 mei 2025 en dat hij daarna introk bij zijn broer op het adres 4850 Plombières, Rue d'A., x. Hij vervolgt dat, gezien deze omstandigheden, hij zijn adres in het Rijksregister nog niet kon wijzigen ten tijde van de oproeping voor zijn persoonlijk onderhoud, waardoor de oproeping op 24 maart 2025 werd verstuurd naar zijn oud adres en hij hier geen kennis van kon nemen. Luidens het verzoekschrift kwam hij hier uiteindelijk achter toen zijn moeder en broer werden uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud, op 11 juli 2025.

Deze omstandigheden kunnen in hoofde van verzoeker, om dezelfde redenen als deze inzake de laattijdigheid van zijn beroep, worden aangemerkt als overmacht voor het feit dat hij zijn adres in het Rijksregister niet wijzigde tussen zijn vrijlating uit de gevangenis en zijn opname in een psychiatrisch ziekenhuis en dus voor het feit dat hij niet verscheen tijdens het geplande persoonlijk onderhoud en ook niets van zich liet weten. Een manifest gebrek aan medewerking, zoals in de bestreden beslissing wordt aangestipt, kan niet worden weerhouden.

3.2.3. Gelet op het voorhanden zijn van overmacht in hoofde van verzoeker ter verschoning van het feit dat hij niet verscheen tijdens zijn persoonlijk onderhoud en ook verder niets liet weten, de gevolgen van een opheffingsbeslissing en de aangebrachte elementen inzake de psychologische toestand van verzoeker, acht de Raad het aangewezen verzoeker opnieuw op te roepen voor een persoonlijk onderhoud om hem toe te laten de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden of hem de mogelijkheid te bieden dit op schriftelijke wijze te doen. Dit geldt des te meer daar in de bestreden beslissing de opheffing van verzoekers vluchtelingenstatus, voor wat betreft het voorhanden zijn van actuele nationale bescherming, gebaseerd is op beslissingen uit 2022 genomen ten aanzien van andere familieleden en waarbij hun vluchtelingenstatus werd opgeheven.

3.3. In acht genomen wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat een nader onderzoek naar de mogelijkheid tot opheffing van verzoekers vluchtelingenstatus, waarbij verzoeker opnieuw opgeroepen wordt om tijdens een persoonlijk onderhoud de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden of de mogelijkheid krijgt om dit schriftelijk te doen, aangewezen is. Gelet op de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting en aangezien de Raad niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 mei 2025, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend zesentwintig door:

V. SERBRUYNS,

K. VERKIMPEN,

De griffier,

K. VERKIMPEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

V. SERBRUYNS